

disse Barelagre for en stor Del bestaa af disse Stoffer, ja endog saa maasse for den overveende Del; og naar de ikke maa handle en detail med dem mere, vil jo deres Næringsvei derved lide et ganske betydeligt Knæk. Dette kunde jo maasse forsvares, naar det Almenes Interesse fordrer det, og jeg kommer da til det Spørgsmaal, om det Almenes Interesse fordrer en Omordning af Handelsforholdene med disse forskjellige Stoffer, der er Tale om, eller om man maasse maatte kunne sige, at den almene Interesse ikke fordrer en saadan Omordning. I saa Henseende paastaas det i de to Andragender mod denne Lov, som ere indkomne til det høie Thing, det ene fra 58 Handlende i Kjøbenhavn og det andet fra 18 Handlende, at der ikke laaber sig paavise et eneste Tilfælde, hvor der er afstedkommet nogen Stade eller Ulempe ved Handelen med disse Stoffer, hidrørende fra, at der fra de Handlendes Side er vist Mangel paa Ugtpaagivenhed eller Opmarksomhed eller vist Skjodesløshed eller deslige, eller ved at Nogen har faaet saadanne Stoffer ihænde fra disse Handlende. Det er ikke saa let at undersøge, om denne Paastand, der fremsættes i disse to Andragender, er rigtig; men jeg skal ikke negte, at, naar man ser hen til, hvad der er anført i Kommissionens Betænkning, saa finder denne Paastand der ganske vist ikke saa liden Støtte. Det hedder nemlig i Kommissionens Betænkning, at den første Anledning til denne Lov er Meddelelser i respektive Indberetninger fra Embedslager om Ulykkestilfælde, der vare opstaaede ved Gifte, at dette har givet Sundhedskollegiet Anledning til at sætte Sagen i Bevægelse, hvad der da igjen har ført til Kommissionens Medfættelse, og Kommissionen nævner nu, hentet fra Sundhedskollegiets Marsberetninger, en Række af Tilfælde vedkommende saadanne Ulykker. Denne Række Tilfælde findes i Kommissionens Betænkning, Side 2, og naar man gaar den igjennem, formaar jeg idetmindste ikke at se bedre, end at man ikke i et eneste af de Tilfælde, som der er nævnt, kan læste Skylden over paa Handelen med Gift eller kan paastaa, at det er den ubundne Handel med Gift, som er Aarsag i de Ulykkestilfælde, som der er Tale om. Jeg skal ikke i dette Dieblit gjenmæge den Række af Tilfælde, som Kommissionen nævner, men jeg skal dog ganske i Forbigaaende nævne nogle af dem. Der tales f. Ex. om forskellige med Fosfor forsøgte Forgiftninger. Kommissionen indrømmer, at for at forhindre den Slags Forsøg paa at forgifte Folk med Fosfor behøves ikke denne Lov, thi det er forebygget ved Loven af 14de Februar 1874, der indeholder Forbud mod visse Rændstikker. Grede Medlemmer ville vistnok have i Grindring, at disse Forsøg paa Fosforforgiftninger meget ofte fremkom paa den Maade, at man har staaet Døvederne af Svovlsulfur og lagt dem i Kaffe eller andre Spisevarer, for

at den Paagjældende skulde nyde dem og paa den Maade blive forgiftet. Det staaar iøvrigt ikke for min Grindring, at det nogensinde i noget eneste Tilfælde er lykkedes at forgive Nogen paa den Maade; men, som sagt, disse Tilfælde have nu ingen som helst Betydning mere, efter som Loven af 14de Februar 1874 under alle Omstændigheder har forebygget deres Gjentagelse. Jeg nævnte før et Tilfælde, at man havde faaet Rødgrød med Anilin, og at de, som spiste af denne Rødgrød, bleve syge deraf. Anilin staaar ikke mellem de Stoffer, som omhandles i denne Lov, altsaa vil den ikke ramme dette. Der staaar blandt Andet Tale om, at der flere Gange er fremkommet Ulykkestilfælde derved, at de paagjældende Personer have anvendt foreskrevne Lægemidler paa en urigtig Maade. Det er jo Noget, som ganske ligger udenfor, hvad denne Lov kan raade over, om Nogen anvender et fra et Apothek foreskrevet Lægemiddel paa en urigtig Maade, f. Ex. benytter til indvendig Brug Midler, der ere foreskrevne til udvendig Brug, eller drikker en hel Flaske Medicin ud paa engang, istedetfor at tage den stesuldevis osv. Der er fremdeles Tale om Metalforgiftning hos 5 Personer, som havde spist Mad, der var tilberedt i Kobberkar. Sæller ikke deslige Tilfælde rammes af det foreliggende Lovforslag, thi vel foreskrives der i en af Paragraferne i samme, at Kobberkar ikke maa fortrinnes med Andet, end med rent Tin, men Jæren ligger dert, at Tinnet afslibes efterhaanden ved Rengjøring og Skuring af Karret, og naar et Metal som Kobber da kommer frem og kommer i Berøring med sure Ting, som ere i Maden, der tilberedes, danner der sig, som bekendt, Spanstærnt, og det er det, som medfører væsentlig Fare for Sundheden. Jeg kunde blive ved saaledes at gjenmæge disse enkelte Tilfælde, men jeg skal ikke fortsætte længere dermed; dog kunde jeg maasse endnu nævne forskert Selvbehandling af Fnat, hvor man altsaa ogsaa har brugt Lægemidler paa en urigtig Maade. Men der findes ogsaa i Kommissionens Betænkning § 2 opført en Række Arsenikforgiftninger, af hvilke, om jeg har talt rigtig, de tre ere endte med dødeligt Udfald. Saavidt man kan se, stamme sikkert alle disse Arsenikforgiftninger fra Arsenik, som skulde have været benyttet til Kreaturvask, og som enten ikke er bleven benyttet dertil eller er bleven tilovers deraf. Man kan nu have, hvilken Mening man vil om de Forsigtighedsregler, som bør iagttages med Hensyn til Kreaturvask med Arsenik, men det ligger jo ganske udenfor Handelsforholdene, thi disse Forsigtighedsregler maa blive de samme, hvad enten den Arsenik, der benyttes, kjøbes hos Materialister eller paa Apotheket. Dersom det altsaa forholder sig saaledes — derom tør jeg ikke udtale nogen afgjørende Mening, men efter Alt hvad der foreligger, tror jeg, det trænger til nærmere Under søgelse og Oplysning —, at det i Virkeligheden ved den Maade